

1936-02-28

AFSENDER

Johannes Wilhjelm

MODTAGER

Jens Ferdinand Willumsen

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Dansk

Afsendersted:

København (Danmark)

Modtagersted:

Nice (Frankrig)

Omtalte personer:

Frederik Graae

Aksel Jørgensen

Erick Struckmann

Johanne Marie Wilhjelm

Edith Willumsen

Arkivplacering:

J.F. Willumsens Museum

Arkivkasse: B/I/4 - JFW's

Korrespondance om museet 1927-  
1942

DOKUMENTINDHOLD

Wilhjelm har drøftet museumssagen med Aksel Jørgensen og Erick Struckmann. Aksel Jørgensen har påpeget, at staten sandsynligvis ikke vil bidrage til museets bygelse, eftersom den i årevis har afslået et give tilskud til et hårdt tiltrængt samtidskunstmuseum. Wilhjelm beder Willumsen om at nedskrive sine betingelser, så de har noget at gå ud fra.

TRANSSKRIFTION

Gothersgade 143<sup>4</sup> K.

27 Feb. 36.

Kære Willumsen!

Tak for Deres elskværdige Brev, som jo har optaget mig meget i disse Dage, siden jeg fik det. Jeg vilde ønske, at jeg kunde gøre noget positivt, for at fremme Sagen, men det er ikke saa let at se klart, hvorledes man bedst skal gaa frem i den. Det lykkedes mig i Gaar at faa fat i Axel Jørgensen og den lige tilbagevendte Struckmann. De kom op til mig i Kunstnerhjemmet og vi sad og drøftede Sagen igennem. Struckmann gjorde gældende, at det var nødvendigt i det væsentlige at holde sig til det, som han og Axel Jørgensen havde forelagt Departementschef Graa som et Grundlag for Statens Støtte nemlig, at Staten skulde gaa ind paa at overtage og vedligeholde Samlingen (Bygningens Vedligeholdelse og Opsynet) samt en aarlig Pension paa c 4000 Kr til Fru Willumsen. Dette sagde S er Grundlaget for de paabegyndte Forhandlinger! Han spurgte er det udelukket, at Fru Willumsen vil give et skriftligt Tilsagn om, at Villaen i Hellerup efter hendes Død skal overgaa

til Museet! Jeg svarede dertil, at efter hvad jeg havde forstaaet af Deres Brev maatte man ikke mere under nogen Form regne med Villaen i Hellerup, men undersøge om Sagen ikke kunde gennemføres paa en ny Maade, derved at der blev bygget et helt nyt Hus. Axel Jørgensen sagde det er givet, at det er ganske udelukket, at Staten giver noget Tilskud til at bygge en ny Bygning alene af den Grund, at den i Aarevis har vægret sig ved at bygge et Museum til moderne Kunst som i højeste Grad er paakrævet - den kan simpelthen ikke gøre det!

Jeg spurgte ud om, hvad man kunde vente sig af Carlsbergfondet.

Struckmann var skeptisk paa dette Punkt, navnlig efter den nuværende Bestyrelses Sammensætning.

Som De ser af de anførte var Meningerne jo noget delte om, hvorledes Sagen skulde gribes an, men i en Henseende var vi derimod afgjort enige den nemlig, at vi beundrede Dem som vor store Kunster, hvis Arbejder det var af den største Betydning at sikre vort Land. De varme Ord, som faldt

om Deres Kunst vilde have glædet Dem! Som jeg vist har nævnt læste jeg Deres Brev op for de andre og anførte de deri angivne Tilsagn. Som De selv skriver i Deres Brev er dette skrevet i Hast med mulige Forglemmelser af nogle Detaljer.

Jeg tror, at det vilde være af Betydning om De skrev paa et Stykke Papir, hvad De tænkte at forære til Museet, hvad De mente at kunne yde til en Bygnings Opførelse – og omvendt hvilket Tilskud De maatte kræve til denne og hvilke Krav De i anden Henseende maatte stille!

Ikke som et Brev altsaa, men som et Papir for sig. Jeg har nemlig ikke Lyst til at benytte et Privatbrev, som De skriver til mig, til andres Gennemlæsning.

Ja! Nu har jeg saa godt jeg kunde, givet Dem et Indtryk af vor Sammenkomst. Jeg havde ikke opfordret H.R.S. Jørgensen til at være med, da jeg synes at vi Malere dog først skulde blive nogenlunde enige.

Ja! det var altsaa, hvad jeg har paa Hjærtet i Dag.

Det, De skriver om en mulig kommende Revolution, er ikke nyt for mig, derom hørte jeg allerede sidste Sommer, men lad os haabe, at det ikke gaar saa galt. Selv om det trækker sammen til Uvejr, kan Skyerne dog atter spredes uden, at der sker noget!

Med en hjærtelig Hilsen ogsaa fra min Kone

Deres hengivne

Johannes Wilhjelm.

Vend

P.S. 28 Feb. 36.

Jeg skrev dette Brev igaar, men ventede med at afsende det, fordi der er en Tanke, som bliver ved at komme tilbage, og som jeg synes, jeg maa komme frem med – noget som Struckmann ogsaa berørte i Forgaars under vor Samtale. Og det er nemlig det: Er Situationen den, at De, efter at have overladt Deres Kone Villaen i Hellerup, frit kan disponere over Resten af det, De ejer, eller kan den Mulighed opstaa, at Fru Willumsen paa et senere Tidspunkt kan gøre Krav paa andre Dele af Deres Formue eller Samlinger? Det er jo absolut nødvendigt at have dette Spørgsmaal klaret. Og De har ikke i Deres Breve til mig skrevet noget derom, saa jeg ved ikke noget om hvorledes det forholder sig.

Jeg ønsker sidst af alt at være indiscret – hvad jeg gaar ud fra, at De ved.

Det er kun Ønsket om saa godt som muligt at være Dem til Hjælp, der faar mig til at stille ovennævnte Spørgsmaal.

Deres

J.W.

Gathersgade 143.<sup>4</sup> K.  
27 Feb. 36.

Kære Willumsen!

Tak for deres elskverdige Brev, som jo har  
optaget mig meget i disse Dage, siden jeg  
fik det. Jeg vilde ønske, at jeg kunde gøre  
naget positivt for at freemne Sagen, men det  
er ikke paa det at se klart, hvorledes man  
bedst skal gaa frem i den. Det lykkes mig  
i Gaar at faa fat i Axel Jørgensen <sup>der</sup> agtlig tilbage-  
sendte Strickmann. De kan ogsaa høre mig i  
Kontoret lige med og se, hvad og drøftede Sagen  
igen. Strickmann gjorde gældende, at  
det var udsædligt i det væsentlige at holde sig  
til det, som han og Axel Jørgensen havde fore-  
lagt Departementschefen som et Grundlag  
for Statens Stille nemlig, at Staten skulde gaa  
ind paa at overtage og afdække Samlingen  
(Begravelses Vedligeholdelse og Opsætning) samt  
en årlig Pension paa 4000 Kr. til Frø Willumsen.  
Dette sagde de Grundlaget for de paa begynde  
Forhandlinger! Han spurgte om det endelig, at Frø  
Willumsen vil give et skriftligt Tilbud om, at By  
Vil læse i Hellenes efter hendes. - Dår skal overgaa

til Mønstret. Jeg svarede det til, at efter hvad jeg havde  
forstaaet af Dets Brev maatte man ikke mere iunder  
sagen forme regne med Villaeus Høllerup, men iunder  
sagen om. Sagen ikke kunde gennemføres paa en  
ny Maade, deraf at der blev bygget et helt nyt Hus.  
Axl. Jørgensen sagde det er godt, at det er ganske liden-  
lighed, at Staten giver noget Tilskud til at bygge en  
ny Bygning alene af den Grund, at den i Haveris har  
væget sig ved at bygge et Museum til moderne  
Kunst, paa den højeste Grad er praktisk. — Den kan  
sikkert ikke gøre det!

Jeg springte til om, hvad man kunne vente sig af  
Horsberg frugt. Strickmann var skeptisk paa  
dette Punkt, navnlig efter den nu forende Bestyrelses-  
Sammenkomst.

Sam De, der af det auførte var Meeningerne jo noget  
delte om, hvorledes Sagen skulde gøres an, men  
i en Hensende var vi derimod afgjorte om  
den nemlig, at vi hændrede den paa vor store  
Kunstner, ~~hvor~~ hvis Arbejder det var af den  
største Betydning af sikke vor Land. De varne  
ord, som faldt om Dets Kunst vilde have glædet Dem!

Sam jeg vist har nævnt læste jeg Dets <sup>Brev</sup> for de  
andre og auførte de deri angivne Tilfælde. Sam  
De selv skriver i Dets Brev at dette skrevet i Hens  
med nyttige Forglemmelser af nogle Detailjer.

Jeg tror, at det vilde være af Betydning om  
De skrev paa et Stykke Papir, hvad De tænkte  
af for at tilbringe, hvad De mente at kunne  
gode til en Begynderes Opskrift — og omvendt hvis De  
tilstod De maatte skrive til dem om og hvilke  
Kraav De i anden Hensendelse maatte stille!  
Ikke paa et Brev altsaa, men paa et Papir  
for mig. Jeg har nemlig ikke Lyst til at benytte  
et Privat brev, paa de skriver til mig, til anden  
genmælelse.

Ja! nu har jeg saa godt jeg kunde gaa i den  
Lust og af vor Sammenkomst. Jeg havde ikke  
appfordret H.R.S. forgerum til at være med da  
jeg synes at vi maatte dag for dag skulde blive  
nagende i mig.

Ja! det var altsaa, hvad jeg har paa Hjertet  
i Dag.

Det, De skriver om en rigtig kan mende Brev-  
litteratur, er ikke nyt for mig, derom hørte jeg  
allerede, sidste Sammenkomst, men lad os haabe, at  
det ikke gaar paa gale. Selv om det træder  
sammen til Uagt, kan Skjæbne dog ikke spredes  
inden, at det blev uagt!

Med en ligesidig Hilsen og paa fra min Kone  
Deres hengivne

Johannes Willkjeller.  
vend

P.S.

28 Feb. 36.

Jeg skrev dette Brev igaar men ventede med at  
afende det, fordi der er en Taanke, som bliver ved  
at komme tilbage, og som jeg agter, jeg maa  
komme frem med - Naar et par Strickmann  
agaar besøgte Gaards murer vor Samtale. Og det er  
nemlig det: En Situationen, at De, efter at have over-  
last Deres Hane Villaeu i Kellerrup, frit kan dis-  
ponere over Resten af det, De ejer, eller kan den Muelig-  
hed opstaa, at Frø Willumsen paa et senere Tidspunkt  
kan gøre Krav paa andre Dele af Deres Formue eller  
Samlinger? Det er jo absolut nok uendigt at have  
dette Spørgsmaal klaret. Og De har ikke i Deres Brev  
til mig skrevet noget derom, saa jeg ved ikke noget  
om hvorledes det forholder sig.

Jeg ønsker, lidt af alt at være indioeret - hvad jeg gaar  
ind fra, at De ved. Det er kun Gudske om, saa godt  
samt udsig at være dem til Hjælp, der faar mig  
til at stille ovennævnte Spørgsmaal.

Deres J.W.